

Ch ương 36

Nan c ảm th ỳ r ẻ n ổi ng ười khi r ẻ vào con ường mòn. Có ph ải c ần thích khô ỉ héo v ả lay ường? Không ph ải, cô bé thoát ể r ẻ... cô bé ỉ qua r ẻ. A ha, m ỉ phù th ỳ già, bà không b ể t ể c ỏi r ẻ! Cô bé b ể t ể c ỏi l ỉ nh ều l ỉ y và nh ường v ể t ể l ỉn không ể s ể làm tàn l ỉ n ỉ háo h ể c ể trong cô. Còn v ể b ể c ể n ể a thôi... NGÔI NHÀ ẦM U ể ngay tr ể c ể m ể t, gi ể a và ường sau m ỷ thân cây ể t ể m ể t ể i om ể ó. Cu ể i c ể cùng cô bé c ể ng ể s ể p ể c ể th ỷ n ể r ẻ! Cô bé kh ể r ể ể mình... không hay b ể t ể ó là do trong thâm tâm cô ể ng ể s ể mình s ể ánh m ể t gi ể c ể m , m ể t n ể i s ể bí m ể t không ể c ể th ể a nh ể n. Dù còn tr ể hay tr ể ng ể thành hay ể già, ánh m ể t gi ể c ể m ể bao gi ể c ể ng ể là m ể t th ể m ể h ể a.

Cô bé len qua m ể t kho ể ng ể h ể trong ể ám v ể n sam non m ể c ể um t ể m ch ể n cu ể i l ể i ể. Cô bé nh ể m ể t t ể m ể t; cô có d ể m ể m ể t ra không? Trong kho ể nh ể kh ể c ể ch ể n ể i s ể không thôi xâm chi ể m ể cô bé và không c ể n ể nói nhi ể u thì cô ể ã quay ể u b ể ch ỷ r ẻ. Suy cho cùng... ti ể u th ể c ể ác mà. Ai b ể t ể c ể n ể ng ể s ể làm gì ta? N ể ng ể là phù th ỷ n ể a không ch ể ng ể. Sao cô ch ể a bao gi ể ch ể t ể ng ể có th ể Ti ể u Th ể c ể Ác là phù th ỷ nh ể ?

R ể i cô quy ể t ể tâm m ể m ể t nh ể n ch ể m ể ch ể m ể th ể t ể áng th ể ng ể

ây mà là NGÔI NHÀ ẦM U... tòa lâu ể ài t ể i t ể m, ể ng ể b , s ể ng ể s ể ng ể hình th ể p ể trong m ể c ể a cô sao? Cái này sao!

ó là m ể t c ể n ể nhà l ể n, t ể ng ể là màu tr ể ng ể, gi ể thì xám x ể t. ể y ể ó, nh ể ng ể c ể a ch ể p ể v , t ể ng ể là màu xanh lá, ể ng ể a long ra. M ỷ b ể c ể th ể m ể c ể a tr ể c ể s ể t ể m . M ể t c ể ng ể v ể m ể g ể n ể kính tr ể tr ể i m ỷ ô kính v ể nát g ể n ể h ể t. Lan can trang tr ể hình cu ể n ể quanh hi ể n ể ã gãy. ể à, nó ch ể là m ể t c ể n ể nhà c ể m ể t m ể i h ể hao v ể ã nhi ể u ể i!

Nan tuy ể t ể v ể ng ể nhìn quanh. Không có ể ài ph ể n ể c... ch ể ng ể th ỷ khu v ể n... à thì, không có gì ể ta gi ể là v ể n ể c. Không gian phía tr ể c ể nhà, có hàng rào c ể c ể l ể m ể ch ể m ể bao quanh, ể y ể c ể d ể i và c ể r ể i cao ể n ể u ể gi ể. M ể t con heo c ể m ể nh ể m ể r ể c ể ng ể sau hàng rào. Ng ể u ể bàng m ể c ể d ể c ể l ể i ể chính gi ể a. T ể ng ể c ể m ể hoa vàng b ể lan um t ể m ể các góc, nh ể ng ể l ể i có m ể t c ể m ể ly da báo ngoan c ể ng ể th ể t ể l ể ng ể l ỷ và, ngay bên m ỷ b ể c ể th ể m ể m ể n ể v ể t ể m ể t ể lu ể ng ể c ể v ể n ể th ể r ể c ể r .

Nan b ể c ể ch ể m ể ch ể m ể trên l ể i ể i ể n ể lu ể ng ể c ể v ể n ể th ể NGÔI NHÀ ẦM U ể ã m ể i m ể i không còn n ể a. Nh ể ng ể Ti ể u Th ể M ể t Huy ể n Ho ể c ể v ể n ể còn. Ch ể c h ể n ể n ể ng ể có th ể t... n ể ng ể ph ể i có th ể t! H ể i lâu r ể i Susan ể ã nói sao v ể n ể ng ể nh ể ?

“Chúa ơi, cháu làm ta sợ ghê chết!” mẹ tôi nghĩ thầm thì nhìn mẹ nói.

Nan nhìn cái bóng dáng vạm vỡ của ông chú bên luống cúc vờn thì nghĩ lên. Ai thế nhỉ? Không thể nào là... Nan không chịu tin đây là Thomasine Fair. Chạy trốn thì đúng là quá khiên khi!

“Kìa,” Nan nghĩ, chán nản thì thầm, “nàng... nàng già rồi!”

Thomasine Fair, nhưng mà đó là Thomasine Fair... mà gì thì cô bé biết đó là Thomasine Fair... đã tởm là già. Béo nà! Bà ấy trông như một mớ nhện lông chim bu c s i dây giã mà Susan xinh xắn luôn ví vờ quý bà béo lùn. Bà ấy chân trần, mặc váy xanh lá đã ngả thành màu vàng, và cái mớ tóc óng ả trên mái tóc xám hung hung, lả thả. Mẹ bà tròn như quả bóng, hờ hững và nhún nhoe, mặt mũi hếch. Mẹ bà xanh như đất, xung quanh y d u chân chim to tởm, trông vui nhộn.

Ồi, tôi hiểu cái mình... Tôi hiểu cái Ác Mụ Huy n Ho c quy n r c a mình, nàng ông chú rồi? Nàng có cháu gì rồi? Nàng tên gì thì thầm!

“Thôi nào, cháu là cô bé xinh xắn nào vậy?” Thomasine Fair hỏi.

Nan tóm ngay lấy cơ hội.

“Cháu là... cháu là Nan Blythe, cháu này em cho bà cái này.”

Thomasine mừng rỡ cầm lấy cái gói.

“À, ông chú của ta không mừng khi có lì xì kính!” bà nói. “Mới Chín tuổi thôi con cháu nhà Blythe này hả? Cháu có mái tóc xinh quá! Ta vẫn luôn muốn có g p vài đứa cháu. Ta nghe nói các cháu nuôi dạy các cháu r t khoa h c. Cháu có thích thì không?”

“Thích... gì?” , Tôi hiểu cái Ác, duyên dáng, nàng ông chú có con cháu l ch ngày Chín tuổi. Nàng cũng ông chú có nói về “m”.

“Kìa, thì cháu nuôi dạy một cách khoa học chứ gì nà.”

“Cháu thích khi cháu ông chú nuôi dạy,” Nan nói, cảm thấy nhún nhoe không thành.

“À, cháu là một người bạn của bà p th t y. Cô y v n gi c vóc dáng. L n u th y cô y t i ám tang Libby Taylor ta nói ta c t ng cô y là cô dâu, cô y trông vui l m. Ta vẫn nghĩ mỗi khi thấy cháu bước vào phòng là ai n y u sôi n i lên nh th ch th y có gì x y ra. Thì trang m i c ng h p v i cô y n a. a s b n ta không h p m c m y th y. Nh ng thôi vào ng i

m t lát ã... ta m ng c g p ai ó... th nh tho ng ta c ng th y thui th i. Ta không s c g n i n tho i. Hoa là b n... cháu ã bao gi th y khóm cúc v n th nào p h n ch a? Ta còn con mèo n a.”

Nan mu n tr n n t n cùng trái t, nh ng cô bé c m th y n u không ch u vào m t bà già ph i t ái thì s không n chút nào. Thomasine, váy lót thò ra bên d i váy i tr c lên m y b c thang x p x d n vào m t c n phòng rõ ràng là b p và phòng khách chung. Nó s ch tinh và vui m t v i r t nhi u cây c nh. Không khí ng t ngào mùi bánh mì m i n ng d ch u.

“Ng i ây,” Thomasine t t nói, y chi c gh b p bệnh có n m vá s c s v phía tru c. “ ta d i cây loa kèn non ó i tránh ch cho cháu. Ch ta deo cái hàm r ng d i vào ã. Không eo trông bu n c i, úng không? Nh ng nó làm ta h i au m t tí. y, gi ta nói chuy n c rõ h n r i.”

M t con mèo m, th t ra ki u meo meo khác th ng i t i chào h , thay cho m y con chó s n cáo trong gi c m ã tan bi n!

“Con mèo ó là trùm b t chu t,” Thomasine nói. “Ch này y chu t. Nh ng nó che m a che n ng mà ta thì ngán s ng chung v i bà con r i. B ng i khác kh ng ch . B sai s su t c nh ta là c rác. T nh t là v th ng Jim. Kêu ca vì có êm ta làm m t x u v i m t tr ng. A, v y thì sao nào? Có h i gì tr ng không? Ta nói, Tao s không làm c c g i c m kim n a. Th nên ta n ây m t mình và s l i ây ch ng nào còn i c. Nào, cháu n gì? Ta làm cho cháu cái sandwich hành nhé?”

“Không... không , cám n bà.”

“C m l nh mà n nó thì t t l m y. Ta t ng b r i...có th y ta b khàn gi ng sao không? Nh ng ta ch c n qu n tí v i bôi nh a thông và m ng ng quanh c khi i ng . Không gì công hi u b ng.”

V i và m ng ng! y là ch a nói n d u thông!

“N u cháu không n sandwich... cháu có ch c không n không?... ta xem trong h p bánh quy có gì.”

Bánh quy... c t thành hình gà tr ng và v t... ngon l lũng và tan l m trong mi ng. ôi m t tròn m c a bà Fair t i c i v i Nan.

“Gi cháu s thích ta, úng không? Ta mu n c m y cô bé thích.”

“Cháu s c ,” Nan h n h n, lúc ó ang ghét Thomasine Fair t i nghi p nh ta ghét k nào làm tan tành m ng t ng c a ta.

C ả i xanh!

“ ảm tang Jacob Warren ta ã nh cảm n nh ng bà y b v s m quá. Ta thích thông th ả i m y ảm tang. C ả th ả r i không có ảm nào. Ta luôn ngh không có ảm tang thì th t bu n chán. Lowbridge bao gi c ng có nhi u ảm. Xem ra ch ng công b ng gì c . n ch i v i ta n a nhé? cháu có cái gì ó... Kinh Thánh nói ‘ n ngh a quý h n b c vàng,’ mà ta th y úng y.”

Bà m m c ả i vui v v i Nan... bà có n c ả i d th ng. ó ta th y Thomasine xinh p r t lâu v tr c. Nan c ng c nh o n c ả i l n n a. M t cô bé cay cay. Cô bé Ph i i kh i tr c khi khóc tr c m t thiên h .

“Cô gái bé b ng d th ng, c x t t y,” Thomasine Fair già tr m ngâm, nhìn theo Nan qua c a s . Không c cái khi u n nói c a m nh ng v y c ng ch ng sao. B n nhóc ngày nay h u nh a nào c ng t cho mình khôn ngoan khi th t ra chúng úng là h n x c. Có bé con n ch i làm mình th y nh tr ả i.”

Thomasine th ả dài r i i ra c t cho xong m y bông cúc v n th và nh ít ng u bàng.

“ n Chúa, mình v n còn linh ho t,” bà ng m ngh .

Nan v ả i Bên Ánh L ả th m s u h n vì gi c m ã m t. M t thung l ng nh y hoa cúc c ng không m i c cô bé... su i hát g i cô c ng vô ích. Cô bé mu n v nhà và tr n bi t ánh m t m i ng i. Hai a con gái cô bé g p v a ả i qua v a c ả i khúc khích. Có ph i chúng c ả i nh o cô bé y không? N u bi t ra thì, m i ng i s c ả i nh o th nào kia ch ! Nan Blythe bé b ng ng c ngh ch ã thêu d t nên l m th m m ng h ả huy n v m t n hoàng xanh xao bí n mà ch g p g ả ph nghèo c a Poppa và k o b c hà.

K o b c hà!

Nan không khóc ả u. Con gái m i tu i u r i không c khóc. Nh ng cô bé c m th y ê khôn t . M t i u gì ó quý báu và xinh p ã không còn... m tr i... m t ngu n vui bí m t mà cô bé tin s không bao gi còn là c a cô n a. Cô bé th y Bên Ánh L ả ng ả ng t mùi bánh quy m à th m ph c nh ng cô bé không vào b p ngon ng t v i Susan l y vài cái. Gi n t i cô bé chán n th y rõ m c dù cô c th y trong m t Susan m y ch d u th u d u. Anne ý th y t khi Nan nhà c c a MacAllister v , cô bé r t ít nói... Nan, là ng i mà nói úng ngh a là hát lú lo t sáng n t i r i k c sau ó n a. Ph i ch ng i b m t o n ng dài vào m t ngày nóng là quá s c i v i cô bé?

“Vì sao mà con có v kh s v y, con gái?” cô h i th t t nhiên khi em kh n t m m i vào phòng hai a sinh ôi lúc ch ng v ng thì th y Nan ng i thu

lu trên b u c a s thay vì xu ng Thung L ng C u V ng rình b t h trong r ng nhi t i v i m y a kia.

Nan không nh b ng cho b t k ai bi t mình ã ng c th Nh ng ch ng hi u làm sao m i th c t k cho m nghe.

“Ồi m i, có ph i trong i m i s u là n i th t v ng không?”

“Không ph i m i s âu, con yêu. Con có mu n k m nghe hôm nay cái gì ã làm con th t v ng không?”

“ m i, Thomasine Fair... t t b ng! Mà m i bà l i h ch!”

“Nh ng t i sao,” Anne h i ng ngác th t tình, “con l i tâm m i bà y h ch hay không?”

M i chuy n bèn l ra. Anne l ng nghe v i v m t nghiêm trang nh m i khi, mong sao mình nh n c mà không b t c i khanh khách. Cô nh t i cô ngày th bé Chái Nhà Xanh c . Cô nh r ng, Ma ám và hai a con gái khi p m vì chính nh ng cái mình t ng t ng ra ó. Cô c ng hi u n i chua chát áng s khi ta m t m t gi c m .

“Con không nên n ng lòng quá khi nh ng t ng t ng tan bi n, con yêu .”

“Con không làm sao khác c,” Nan nói chán ch ng. “N u con c s ng l i m t cu c i khác thì con s không bao gi t ng t ng gì c . Con c ng s không bao gi t ng t ng n a âu.”

“Con ng c ngh ch thân yêu c a m ... con ng c ngh ch yêu quý c a m i, con ng nói nh v y. Trí t ng t ng là m t th tuy t v i c n có... nh ng c ng nh m i thiên khi u khác, ta ph i có nó nh ng ng nó có ta. Con h i xem n ng nh ng gì con t ng t ng ra. i u ó thú v l m ch ... m bi t ni m vui ngâ ng t ó. Nh ng con ph i h c cách ng bên này l n ranh gi a cái th c và cái không th c. Lúc y kh n ng thoát vào m t th gi i p c a riêng con b t c lúc nào con mu n m i th t k đi u, giúp con v t qua nh ng gi phút khó kh n trong cu c s ng. M i khi c d o b c vào Hòn o Th n Tiên v m s d dàng gi i quy t nh ng i u r i r m h n.”

Nghe nh ng l i d dành khôn ngoan này xong Nan c m th y ã có l i lòng t tr ng. Hóa ra m không th y v y là ngu ng c. Mà ch c ch n âu ó trên cõi i này có m t Ti u Th Xinh p c Ác M t Huy n Ho c, dù cho nàng không s ng trong NGÔI NHÀ ÂM U... mà gi ngh l i thì Nan th y c ng ch ng t l m, nào là có cúc v n th cam r i con mèo m thân thi n r i hoa phong l r i chân dung Poppa thân yêu t i nghi p. Th t ra thì ch y khá vui nh n nên có

l ầ m t ừ ngày nào ó cô bé s ố l ầ n th ể Thomasine Fair và c ả n ữ y cái bánh quy ngon lành y Cô bé không còn gi ữ n Thomasine n ữ a.

“M ỹ tuy t ừ v ề i quá!” cô bé th ể dài, c ả che ch ả và n ữ ng nấu trong vòng tay thân th ể ng ỹ.

Hoàng hôn tím xám ả ng ph ả xu ng ng ả i. ể m h ể th ể m l ầ i xung quanh... m ỹ t ể m ỹ t ể mà nh ể nh ể và y t ể ng r ể r ể. M ỹ t ể vì sao xu t ể h ể n bên cây táo l ầ n. Khi bà Marshall Elliott ể n n ể m ỹ ph ể i xu ng nhà thì Nan ể ã vui v ể l ầ i r ể i. M ỹ nói m ỹ s ố d ể n l ầ t ể ng phòng hai ể a b ể ng gi ỷ có hình hoa mao l ầ ng vàng xinh x ể n và mua cho cô bé và Di m ỹ t ể cái r ể ng m ỹ i b ể ng g ỷ tuy t ể t ể c ể t m ỹ i th ể . Ch ể có i ể u nó s ố không ph ể i r ể ng g ỷ tuy t ể t ể t ể. ó là m ỹ t ể r ể ng báu h ể y n h ể c ch ể m ỷ ra khi ta ể c m ỹ t ể câu th ể n chú nh ể t ể nh ể nào ó. ph ể Th ỷ Tuy t ể có th ể r ể tai cho ta m ỹ t ể ch ể , Ph ể Th ỷ Tuy t ể tr ể ng l ầ nh ể l ồ yêu k ể i u. M ỹ t ể ng ể ngió th ể i qua có th ể mách ta m ỹ t ể ch ể n a... m ỹ t ể ng ể ngió xám u b ể n th ể n van. S ể m m ỷ n g ể r ể i ta c ể ng s ể tìm ể ch ể t ể các ch ể m ỷ r ể ng ra, thì th ỷ nó có c ể man nào ng ể c trai r ể i h ể ng ng ể c r ể i kim c ể ng. C ể man nào ch ể ng ph ể i là m ỹ t ể t ể r ể thay sao?

, phép l ầ nghìn ể i v ể n ch ể a m ỹ t ể. Trên ể i v ể n còn ỷ phép l ầ .